

ansvar, hvis de økonomiske forudsætninger brister. Men det er nu min opfattelse, at når både Rigsrevisionen og Staden Københavns Revision står inde for de foreløbige politiske beslutninger, der er truffet, er vi ikke kørt helt af sporet, og endelig er kendsgerningerne jo ikke, som Enhedslisten har fremstillet dem i beslutningsforslaget, hvilket finansministeren også har gjort rede for.

Da Venstre i 1991-92 gik ind i Ørestadsprojektet, var det i et forsøg på at genskabe en gunstig udvikling i regionen, som havde formået at jage alt erhvervsliv ud af København. Så selv om skiftende politiske flertal har forsøgt at gøre København til et offentligt forsørgelsesområde, tror jeg alligevel, at de fleste i dag kan se, at vi med skyhøje milliardinvesteringer i hovedstaden har skabt grundlaget, om man vil, for en driftig hovedstadsregion, hvis der blot ikke sættes alt for mange socialister i ledelsen for Københavns Kommune.

Venstre kan ikke støtte det beslutningsforslag, der er fremsat af Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

På en direkte forespørgsel vil jeg svare, at der sådan set er tre reaktionsmønstre i forhold til de ting, som vi fremlægger. Det ene er, at man kan ændre det projekt, der er fremlagt, fordi det har vist sig, at det er for dyrt ud fra sådan en god jysk tankegang om, at man ikke skal smide gode penge efter dårlige. Det andet er åbent at erkende, at der kommer en regning, og så åbent gøre opmærksom på, at der altså er et problem, og at man er villig til at løse det.

Det tredje er det, som de ordførere, vi i hvert fald indtil nu har hørt, har gjort sig til talsmænd for, nemlig: Ikke se, ikke høre, ikke tale.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Efter at have studeret Enhedslistens beslutningsforslag er det den konservative opfattelse, at forslaget er overflødigt, og vi kan derfor ikke bakke det op.

Jeg har noteret mig, at regeringen og de øvrige forligspartier bag Ørestaden også er imod, og jeg kan sige, at Det Konservative Folkeparti i det store og hele ikke har de mindste problemer med at følge finansministerens udmærkede redegørelse for baggrunden, så den skal jeg tillade mig at henvise til.

Jeg synes navnlig, der er grund til at lægge vægt på to ting: Rigsrevisionen og Staden

Københavns Revision har været sagerne igennem, og der er ikke kommet påtale og har ikke været kritikpunkter. Havde det været tilfældet, havde sagen stillet sig anderledes.

Enhedslisten har problemer med det her, og det er der da andre i vores samfund, der også har, og jeg kan kun hilse med glæde, at store anlægsarbejder bliver overvåget meget indgående, også af folk, der ikke er begejstrede tilhængere. Det er en af måderne at holde hele processen i orden og på skinnerne på, så serviceeftersynet har ikke været forgæves, og jeg forudser, at Enhedslisten også et par gange i den kommende sæson vil komme med lignende forslag, for der er ikke noget, der tyder på, at energien er gået tabt, selv om vi nu nærmer os midnat.

Margrete Auken (SF):

Det ville være godt at få at vide både af Venstre og De Konservative, hvem det er, der har ansvaret i denne sag. Det kan være meget godt, at man siger, at det nok skal gå godt, og at man også selv har lavet nogle forudsætninger, og så kan man engang se, som fru Tove Lindbo Larsen sagde. Men hvem skal betale, hvis det viser sig, at der bliver røde lamper på alle linjerne?

Nu er det meget svært for os andre, der ikke er med i følgegruppen. Jeg ville da gerne vide, om følgegruppen f.eks. var orienteret om det, som jeg har fået et meget blødt svar på her forleden dag, nemlig at en saldo nu foreløbig er fire uger bagefter og ikke kan levere dokumentationen.

Er det en lige gyldig sag, eller betyder det, at den faktisk er gal? Jeg har hørt, at den er gal. Så kan man jo godt sige: Jamen bare vi kan dække over det, så længe vi er her endnu – men det tror jeg ikke man kan. Det kan da godt være, at det kan gå godt, men der er så mange skæve forudsætninger i denne her sag, at det havde været rart, hvis der var nogle uvildige og man ikke bare skulle sidde og undersøge sig selv.

Jeg vil f.eks. gerne høre finansministeren gøre rede for, hvordan man har fundet frem til et passagerantal, der er næsten på størrelse med S-togs-nettets. Altså i betragtning af, hvor stort S-togs-nettet er i forhold til! Så kan det godt være, man siger, at det er, fordi man kører så langt, at der ikke er så mange passagerer, men det er altså noget sludder, pludder, mudder.

Det, man har sagt, er, at det her er noget helt andet, og nede i Paris er der mange mennesker i metroen. Det er sådan, man kommer frem til de